

N:o 273.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om indragning åtminstone till en tredjedel af de indelta båtsmännen i Blekinge samt erläggande i stället af vakansafgift, m. m.

Sparsamhet är dagens lösen, dertill mana Konung och folk sammanstämmande, och för vinnandet af de lyckliga resultat, som under den gyldene regeln förstås, dertill bör hvarje samhällsmedlem i sin mån medverka; men man bör i främsta rummet vid detta sträfvanse tillse att de angelägenheter, som äro hela folket gemensamma, så ordnas att hvarje individ i sin mån bidrager med sin skärf till det helas uppehållande; man bör nemligen vid ordnandet af Statens angelägenheter tillse att bidragen äro någorlunda jemnt fördelade. Ty sker ej så, kunna vissa orter vara så nedtryckta af Statens bördor att allt sparsamt sträfvanse till intet bätar.

Att söka medverka till sådan jemn fördelning af bidrag till Staten är isynnerhet hvarje riksdagsmans pligt; och det är till följd af denna uppfattning, som jag änyo vill till Riksdagens behjertande framställa det för provinsen Blekinge tryckande båtsmanshållet.

Den 11 November 1865 väckte jag uti det då varande Bonde-Ståndet motion (N:o 91), hvaruti mina länskamrater då instämde, om indragning af en tredjedel af båtsmanshållet i Blekinge m. m. Denna min motion och en deruti ifrån 1863 års riksdag återopad sådan (N:o 181) samt de skäl, som deruti blifvit framhållna, får jag till stöd för min framställning denna gång värdsamt återopa.

Till detta ämne har jag ansett mig destomera skyldig att återkomma, som den nya organisationen af sjöförsvaret och rusthållet af en komités arbete, hvilken varit sammansatt af sakkunnige personer, för att undersöka förhållandet med båtsmanshållet, icke ledt till någon förändring af det gamla bestående för provinsen Blekinge. Och därför att landets flotta har sin hufvudstation i Carlskrona, af denna orsak bör väl icke provinsen dragas med tyngden för dess manskaps uppehåll mer än öfriga delar af landet.

Såsom i full öfverensstämmelse med såväl billighet och rättvisa som sparsamhetens regel, får jag följaktligen föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller:

Bih. till Riksd. Prot. 1868. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 14 Häft.

att af indelta båtsmännen i Blekinge åtminstone en tredjedel eller 500 tillsvidare få indragas, och ersättning af rusthållarne utgå medelst vakansafgifter;

att vakansafgifterna bestämmas efter någon billig grund, till exempel att utgå med 7 tunnor eller 44 kubikfot, hälften råg och hälften korn, efter medeltalet af nästföregående tio års markegång i länet;

att de rusthållare, hvilka inom viss förelagd tid anmäla sig, få, när ledighet yppas, i stället för att hålla båtsman, erlægga vakansafgift; att derest flera anmäla sig än som kunna beviljas sådan fördel, rusthållarne inom socknar, der färre vakanser jemförelsevis med båtsmännens antal skulle uppkomma, få företräde, samt att sedermera företrädet till vakansafgifts erläggande afgöres genom lottning eller annan af Kongl. Maj:t bestämd grund.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 27 Januari 1868.

P. Andersson
från Blekinge län.

N:o 274.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande sättet för kontraktens upprättande mellan rusthållare och båtsmän inom nämnda län.

Ehuru hvarken den till ömsesidig rättelse för rust- och rotehållare samt båtsmän inom Blekinge län, i afscende på dess ömsesidiga skyldigheter och rättigheter, af Kongl. Förvaltningen af sjöärendena år 1839 utfärdade rotebok, eller andra rörande detta ämne utgifna författningar, föreskrifva, att vid båtsmans legande andra vilkor böra fästas uti det med honom afslutade kontrakt än att han derigenom tillförsäkras alla de förmåner och rättigheter, som gällande författningar bestämma, nemligen hus, kåltäppa, spannmål, hö och halm, vedbränsle, sommarbete för en ko, samt de så kallade höst- och vårpenningar etc. etc., hafva det oaktadt